

Posudek školitele na bakalářskou práci Barbory Měkotové FHS UK: Finsko – země zaslíbená? Neplánovaná „emigrace“— před rokem 1989.

Těžištěm bakalářské práce Barbory Měkotové bylo reflektovat životní příběhy (v tomto konkrétním případě osmi Čechů), kteří odešli ještě před rokem 1989 z Československa. Jako dílčí výzkumné okruhy pak posloužily otázky shrnující důvody odchodu narátorů z tehdejšího Československa, vlastní průběh asimilace v dané zemi (Finsku) a konečně stanovisko narátorů k možnosti navrátit se zpět do České republiky.

S autorkou se shoduji, že pro opuštění vlasti je v tomto případě výstižnější a s realitou daleko více korespondující výraz „odchod“ než „emigrace“ (o exil se pak v žádném případě nejedná). Autorka tyto slovní nuance správně pochopila, sama pro sebe definovala a dále s nimi pracuje ve vlastním textu. Jako hlavní pramen výzkumu autorce posloužily tematicky vedené rozhovory s vybranými narátory a některé pramenné zdroje (využité především z internetu). Autorka se seznámila rovněž s relevantní literaturou a několika diplomovými pracemi zpracovaných k podobnému tématu a zkoumanému regionu (Finsko, Dánsko).

Z vlastní práce je patrné, že se B. Měkotová seznámila jak se základní tematickou literaturou a metodicko-teoretickou literaturou k problematice orální historie.

Bakalářská práce je poměrně logicky členěna. V první kapitole je rozebrána jak metoda orální historie tak i dostupná literatura tematická. Jistě by bylo možné doporučit i další publikace na dané téma, popř. návštěvu Centra věnující se exilu a emigraci na olomoucké univerzitě, na druhou stranu je třeba uvést, že odchodu, emigraci Čechů do Skandinávie nebyla dosud věnována prioritní pozornost. Na FHS UK jde alespoň podle mých znalostí, kdy jsem zde pedagogem o druhou práci na dané téma.

V metodické části práce jsou nejpřínosnější pasáže o kontaktování narátorů, kde se ukazují různé složitosti a úskalí orální historie. Za pozitivní pokládám přiřazení krátkých medailonků narátorů, ale i vlastní okruh dílčích otázek, ze kterých je patrné směřování výzkumu autorky a jeho speciálnější zaměření.

Druhá hlavní část bakalářské práce dává stručný pohled na Finsko, finsko-české vztahy (tuto část považuji za velmi vhodně zařazenou) a srovnání obou zemí před rokem 1989. Za pozitivní považuji, že se B. Měkotová nepokoušela získané rozhovory využít pouze v analytické části, ale že přirozeně postupují celou její práci.

Nejdůležitější částí bakalářské práce je pak její poslední analytická a interpretační část. Tato část je napsána na standardní úrovni, tzn. že některé části jsou velmi dobře rozpracované, jiné by si jistě zasloužily hlubší analýzy. Vlastní výzkum a její pobyt ve Finsku a rozhovory vedené s lidmi, kteří odešli před rokem 1989 zcela jistě autorce rozšířily rozhled na mnohé peripetie emigrace. Jak sama přiznává, problém byl v mnoha případech daleko složitější než se dnes většinově a černobíle popisuje. Tzn., že československá emigrace po roce 1968 nemusela být motivována jen z politických pohnutek, ale třeba k ní došlo jen díky náhodě či zde hrály roli okolnosti profesní. Je dobře, že se autorka pro orální historii rozhodla, v tomto případě jí pomohla objevit dosud skryté motivy a snad i složitosti lidského rozhodování. Jak dále píše, chtěla by na dané téma psát i diplomovou práci. Zde bych jí jen doporučil, aby příště věnovala stejný čas výzkumu a pak následnému zpracování shromážděných pramenů. Pokud by na vlastní práci měla více času, projevil by se to jednak v hlubší analýze některých důležitých otázek s tématem souvisejících a práce by neobsahovala tolik překlepů a byla by jistě i po jazykové stránce na vyšší úrovni.

Přesto považuji práci B. Měkotové výběrem tématu stále za průkopnickou zpracovanou na standardní úrovni bakalářské práce. **Navrhuji udělit známku 2, počet kreditů cca 35.**